

Byraad, der bliver inhabilt, afgives Sagen til et Byraad i en af Amtets andre Kjøbstæder. Der- som dette ikke er Lovforslagets Mening, saa har det selv givet Anledning til den Anse, den ærede Minister ansøgte mod Vædringsforslaget, thi saa er Lovforslaget affattet fuldstændig urigtigt i dette Punkt. Man maa her ligesom gaa ud fra, at naar det er Landkommuner, der er Tale om, er det vedkommende Amts Sognekommuner, og er det „andre Kjøbstæder“, der er Tale om, saa er det de i Amtet liggende Kjøbstæder; Ordet „henholdsvis“ er jo nemlig fuldstændig tydeligt og klart. Jeg tror derfor, at den ærede Minister har været mindre heldig med at udtrykke Meningen i sit eget Lovforslag, og derved har han støttet Affat- telsen af Vædringsforslaget. Den ærede Minister nævnte ogsaa, at Bekjendtgjørelse ved Kirkstævne ikke kunde siges at være tilstrækkelig betryggende for Alle. Han ansøgte, at i Loven af 1867 staar der: „enten ved Kirkstævne eller anden i Kommunen brugelig Maade“; men den ærede Mi- nister maa have overset, at her i Vædringsfor- slaget er „eller“ ombyttet med „og“, saa at alt- saa begge Bekjendtgjørelsesmaader ere fastholdte, hvilket ogsaa forekommer mig at være mere be- tryggende for alle Vedkommende, end naar man kan vælge, hvilken af de to Bekjendtgjørelsesmaa- der man vil. Skulde der iøvrigt i Vædrings- forslaget være et eller andet Udtryk, som den ærede Minister kunde ønske ændret, vil det jo staa til ham at stille Vædringsforslag til tredie Behand- ling for at faae de formentlige Mangler afhjulp- ne. Jeg skal, som sagt, stemme for Vædrings- forslagene.

Judenrigsministeren (Skeel): Naar det ærede Medlem, der nu satte sig, yttrede, at det foreliggende Lovforslag allerede er en Revision af Loven af 1865, saa tror jeg ikke, at han har Ret deri. Ingen Bestemmelse i den nævnte Lov revideres eller forandres ved Lovforslaget, som kun er et Tillæg til Loven for at afhjælpe en Mangel ved den. Derimod tilsigter i ethvert Til- fælde Underændringsforslaget en Forandring i Lo- ven af 1865. Det ærede Medlems Anse, at jeg ikke skulde have læst Begyndelsen af Vædrings- forslaget under Nr. 2 helt ud og derved heller ikke have faaet den Mening, som indeholdes i Or- dene, frem, tror jeg heller ikke var fuldkommen berettiget. Der staar: „Naar Istandsettelsen og Vedligeholdelsen af en Veie af Amtmanden er af- givet til Behandling og Paakjendelse“; men det vil dog erkjendes, at det ikke er Istandset- telsen og Vedligeholdelsen, der er „afgivet til Behandling“ men at det er en Sag, der angaar Istandsettelsen og Vedligeholdelsen. Det var dette, jeg vilde sige; jeg troede at have været heldig nok til at udtrykke mig saaledes, at det kunde forstås, og kan altsaa kun beklage, at dette ikke har været Tilfældet. Det ærede Medlems

siste Yttring, at Lovforslaget selv giver Anled- ning til den Uttydelighed, eller rettere den Urigtighed, der indeholdes i det tilsvarende Stykke af Vædringsforslaget, finder jeg hel- ler ikke begrundet. Lovforslaget gjør udtryffel- lig Forskjel paa Sogneraad og Byraad, naar det i Slutningen af første Stykke hedder, at „Sagen af- gives til Behandling og Paakjendelse henholdsvis af Sogneraadet for en af de tilstødende Sogne- kommuner i Amtsrådskredsen eller af Byraadet i en af Amtets andre Kjøbstæder“. Der staar ikke: tilstødende Byraad, saaledes som der staar i Vædringsforslaget, thi der er intet „tilstødende“ Byraad. Dette er jo forøvrigt af den Slags Ting, som det er overmaade let at rette ved Bie Behandling, saafremt Vædringsforslaget maatte blive vedtaget, hvad jeg rigtignok vedblivende maa fraraade.

J. A. Hansen. Hvad angaar de to Re- daktionsbemærkninger, som jeg nu hørte, at den ærede Ministers Bemærkninger indskrænkede sig til, da er dette jo Noget saa Uvæsentligt, at der af dette Hensyn aldeles ingen Grund er til at stemme imod Vædringsforslagene, idet de formentlige Mangler derved overmaade let ville kunne afhjælped ved tredie Behandling. Med Hensyn til den ærede Ministers Bemærkning om, hvad jeg før yttrede, maa jeg fastholde, at jeg ikke har talt om Underæ- ndringsforslaget, som jeg indrømmer vilde gjøre en Forandring i Loven af 1865, men om Vædrings- forslaget, og dette gaar blot ud paa at ændre Lov- forslaget og kan altsaa lige saa lidt som selve dette siges at være en Revision af Loven af 1865. Det holder sig udelukkende til det foreliggende Lov- forslag og griber paa ingen Maade ind i den nævnte Lov.

G. Andersen: Jeg har ikke overset, at der staar i Vædringsforslaget under Nr. 2, at Bekjendtgjørelsen skal ske „ved Kirkstævne og paa anden for offentlige Bekjendtgjørelser i Sognet i Almindelighed brugelig Maade“, men jeg kjen- der ingen anden brugelig Maade end ved Kirkstævne og muligvis derved, at de enkelte Kommuner opslaa Bekjendtgjørelserne paa Smededørene. Andre Maader bruges maaste ogsaa, men i alt Fald er jeg vis paa, at de allerfleste Kommuner kun bruge at bekjendtgjøre ved Kirkstævne, og naar der nu tilmed staar de to Ord „i Almindelighed“, saa siger dette efter min Mening ikke Andet, end at Sogneraadet i Grunden skal lade Bekjendtgjørelsen ske ved Kirkstævne. Da jeg nu tror, at denne Maade at bekjendtgjøre paa er den uheldigste, for saa vidt som Bekjendtgjørelsen skal komme til almindelig Kundskab, saa ville de Herrer se, at jeg ikke kan gaa med til at stemme for en saadan Bekjendtgjørelsesmaade. Den Maade, hvorpaa der skal bekjendtgjøres i Henhold til Loven af 14de April 1865, anses jeg for at være